

ainus neist hukka es peas sama. — O hrikusse nink tarkusse, nink Jummala tundmisse suwviust! Kui ärranoudmata omma temma kohto, nink ärraotsmata temma tee. (Rom. 11, 33.) — Kül om Issanda wihha suur, ent temma arm om ilmmotlemata, nink langes ülle taiwa nink ma. — Issand om pik-kameelinne meie vasta, nink ei tahha mitte, et ütsik ei pea ärrakadduma, enge et kif pattust känasse (z. Petr. 3, 9.) Kes kül sedda omman ligutetu süddamen es tunne?

Jummal essi sai nida ka ilmlisko tö man neile juhhatajas, nink parremba nöu, nink taitsamba jüga eddenäts nüüd tö, ni et meie loa woime, jo suggise pole, Jehowa sedda wäggewat Jummalat omman wastsen templin üllendada, nink tenno ja kittusse pühha piddada, nida kui sag aasta eest ta pühhendetus saiye meie ennitsé önsa wannambide foggodussen. Sedda awwitago meid Issand ommaast iggametfest armust.

Woip kül eggauts möttelda, et selle sure tö pälje paljo nöuwo lännu, et nüüd jo kassindus käen

om, ja veel ei olle ei kirko kelli, ei errelit, ei altri ehtit, ei froon-lührit, ei ka muud asja, et pühha kotta mõrsja ehtidega ehitada vois, kui tedda Issandale laulatetas,

Armsa luggeja! ärge pandke sis pahhas, et ka aig-ramat teie usede pälje koppotap, ja funnata eggal ajal teie käen om, teid ka mannitsep: ärge unnetage mitte hääd tetta nink jagagada, seist nisugutse oħwri omma Jummala mele perrast. (Hebr. 13, 16.) Ollete luggenu, kui passow Jummala arm Jani kirkut ülestennu, ja woite essi arvada, kas teil om en-namb nöuwo, ehk olli nöil, kel es olle kohto, fus pääd panda?

Ülla arwa, armsa luggeja, ke finna ka ollet, et se Tarto-rahwast ütsinda puttus; loc 1. Kor. 12, 12, seist ötsekui iħho üts om, nink temmal om mōnd luliikmissi, ent kif se ütte iħho luliikmissi, kumbe mōnd om, omma üts iħho: nida ka Kristus. — Seist meie olles me ka kif ütten waimun üttes iħħus ris-titu, nink olleme kif üttes waimus jodetu. (w. 13.) Nink Kalat. 5, 6. Seist Kristusseni